

Thư tín của Gia-cơ

Công việc được yêu cầu trong thư của Gia-cơ, người nói rằng ông có đức tin (niềm tin) là công việc mà sự kiên trì kết thúc (Ga 1: 4), nghĩa là tiếp tục tin vào luật hoàn hảo, luật của tự do (Ga 1: 25).

Thư tín của Gia-cơ

Giới thiệu

Gia-cơ Công chính, có thể là một trong những anh em của Chúa Giê-su (Mt 13:55; Mác 6: 3), là tác giả của thư này.

Anh Gia-cơ chỉ được cải đạo sau khi Chúa Giê-su sống lại (Giăng 7: 3-5; Công 1:14; 1 Cô 15: 7; Gal 1:19), trở thành một trong những người lãnh đạo Hội thánh ở Giê-ru-sa-lem, và được bổ nhiệm làm một trong những các cột trụ của nhà thờ (Ga-la-ti 2: 9).

Thư ký của James có niên đại khoảng năm 45 sau Công nguyên. C., trước công đồng đầu tiên ở Giê-ru-sa-lem, diễn ra vào khoảng năm 50 d. C., là thư tín cuối cùng trong Tân Ước. Theo nhà sử học Flávio Josefo, Tiago bị giết vào khoảng năm 62 d. C.

Người phát biểu trong thư tín là những người Do Thái sống rải rác được cải đạo sang Cơ đốc giáo (Ga 1: 1), do đó giọng điệu khác biệt và ngôn ngữ đặc biệt đối với người Do Thái.

Khi viết thư này, Gia-cơ đã tìm cách chứng lại lời dạy của người Do Thái về đức tin nơi Đức Chúa Trời duy nhất, với sự dạy dỗ của phúc âm, tức là có đức tin nơi Chúa Giê-xu Christ, bởi vì nói rằng ông tin Đức Chúa Trời là vô ích, nhưng rằng

anh ta không tuân theo lệnh truyền cõa Đức Chúa Trời, tức là tin vào Đấng Christ.

Cách tiếp cận cõa Gia-cơ nhõc chúng ta nhớ đõn điõu Chúa Giê-su đã dạy: “ĐỪNG đõ lòng anh em phiõn muõn; bạn tin Chúa, bạn cũng tin tôi” (Giãng 14: 1), cho thõy sự liên quan cõa chõ đõ được đõ cập đõn đõi tượng mục tiêu: Người Do Thái cõi đạo sang Cơ đõc giáo.

Tuy nhiên, sự hiõu lõm võ thư tín cõa Gia-cơ đã lan rộng khõp nơi trong Kitõ giáo, rằng õng bõo về sự cứu rõi bằng các công việc, chõng lại sứ đõ cho dân ngoại, người bõo về sự cứu rõi bằng đức tin.

Sự hiõu lõm võ cách tiếp cận cõa James khiõn Martin Luther không thích thư tín này, gọi nó là “thư tín rõm”. Anh không thõy rằng sự dạy dõ cõa Gia-cơ không khác gì sự dạy dõ cõa sứ đõ Phao-lõ.

Tóm tắt Thư tín Gia-cơ

Thư Gia-cơ bõt đõu bằng lời khuyên nhõ hãy kiên trì trong đức tin, vì trong sự kiên trì, công việc đức tin mới được kõt thúc (Gia 1: 3-4). Ai chịu đựng thõ thách mà không bị phai mờ là người có phúc, vì người õy sẽ nhận được mảo sự sõng từ Đức Chúa Trời, sẽ được ban cho những ai vãng lời (yêu mõn) Ngại (Ga 1:12).

Gia-cơ sõ dụng thuật ngữ ‘đức tin’ theo nghĩa ‘tin tưõng’, ‘tin tưõng’, ‘tin cậy’, không giõng như sứ đõ Phao-lõ, người sõ dụng thuật ngữ này theo nghĩa ‘tin’ lõn nghĩa ‘sự thật’, và nghĩa sau này được sõ dụng nhiõu hơn thõ.

Sau đó, Gia-cơ trình bày bõn chõtt cõa phúc âm, đó là sự sinh ra mới qua lời lẽ thật (Gia 1:18). Sau khi khõng định rằng cõn phõi tiếp nhận lời cõa phúc âm như một tôi tớ vãng lời, đó là quyõn năng cõa Đức Chúa Trời đõ được cứu rõi (Gia-cơ 2: 21),

Gia-cơ khuyên những người đ̣i thoại c̣a mình thực hiện những gì đã xác định trong phúc âm, không quên giáo lý. c̣a Đ̣ng Christ (Gia-cơ 2: 21).

Gia-cơ nḥc lại rằng ḅt cứ ai chú ý đ̣n lẽ thật c̣a phúc âm và kiên trì trong đó, không pḥi là người nghe bị lãng quên, là đang làm công việc do Đức Chúa Trời thịt lập: tin vào Đ̣ng Christ (Gia-cơ 2:25).

Theo quan địm c̣a công việc Đức Chúa Trời yêu c̣u, Gia-cơ chứng minh rằng tôn giáo mà không kịm cḥ những gì xụt phát từ trái tim, là lừa ḍi chính mình, và tôn giáo c̣a cá nhân chúng ṭ là vô ích (Gia-cơ 2: 26-27).

Một ḷn nữa, Gia-cơ gọi những người đ̣i thoại là anh em c̣a mình, và sau đó ông gọi họ không pḥi là đ̣ bày ṭ sự tôn trọng với mọi người, vì họ đã tuyên ḅ là những người tin vào Đ̣ng Christ (Gia 2: 1). Ṇu ai đó nói rằng anh ta là một người tin vào Chúa J̣sus, anh ta pḥi tịp tục theo nịm tin đó: không tôn trọng mọi người vì ngụn g̣c, ngôn ngữ, bộ tộc, qục gia, v.v. (Gia 2:12)

Cách tịp cận c̣a Tiago thay đ̣i một ḷn nữa thông qua một cách nghiêm túc: – ‘Những người anh em c̣a tôi’, ḥi họ xem liệu họ có đức tin có ích lợi không, ṇu họ không có việc làm. Có tḥ cho một nịm tin mà không lưu các tác pḥm?

Thuật ngữ công việc trong ngữ c̣nh pḥi đ̣c hịu theo quan địm c̣a con người thời c̣ đại, đó là ḳt qụ c̣a việc tuân theo một địu ṛn. Đ̣i với nam giới vào thời địm đó, mệnh lệnh c̣a cḥ và sự tuân theo c̣a tôi tớ đã đem lại ḳt qụ là công việc.

Cách tịp cận thay đ̣i từ con người sang sự cứu ṛi. Đ̣u tiên; Ai có đức tin nơi Đ̣ng Christ thì không tḥ kính trọng. Thứ hai: Ai nói mình có lòng tin rằng Chúa là một, ṇu không làm công việc Chúa yêu c̣u thì sẽ không đ̣c cứu.

Tuy nhiên, ṿn đ̣ không pḥi là ṿ một người tuyên ḅ có đức

tin nơi Đấng Christ, mà là một người tuyên bố có đức tin, tuy nhiên, đó là đức tin vào một Đức Chúa Trời. Ai có đức tin nơi Đấng Christ sẽ được cứu, vì đây là công việc Đức Chúa Trời đòi hỏi. Bạn không thể cứu một người tuyên bố có đức tin nơi Đức Chúa Trời, nhưng không tin vào Đấng Christ, vì người đó không phải là người thực hiện công việc.

Công việc đòi hỏi của những người nói rằng họ có đức tin (niềm tin) là công việc mà sự kiên trì kết thúc (Gia 1: 4), tức là vâng tin vào luật hoàn hảo, luật của tự do (Gia 1:25). .

Khi những người theo đạo Thiên Chúa cải đạo giữa những người Do Thái biết rằng công việc mà Đức Chúa Trời yêu cầu là tin vào Đấng Christ, bằng cách cho rằng chưa đủ để nói rằng mình có đức tin, thì Gia-cơ nhấn mạnh rằng việc tin vào Đức Chúa Trời và không tin vào Đấng Christ là vô hại.

Cách tiếp cận trong chương 3 lại thay đổi khi người ta nói: anh em tôi (Gia 3: 1). Hướng dẫn này nhằm vào những người muốn trở thành bậc thầy, tuy nhiên, đối với bài tập của bộ này, điều cần thiết là phải 'hoàn hảo'. Để trở nên 'hoàn hảo' trong bối cảnh không phải là không vấp phải lời lẽ thật (Gia 3: 2), và như vậy sẽ có thể dẫn dắt cơ thể (các học viên).

Sau những ví dụ về những gì mà từ ngữ có khả năng thúc đẩy, một lần nữa cách tiếp cận lại được thay đổi, nhằm giúp quy định việc không thể tiếp tục với những thông điệp khác nhau từ cùng một người, để chiụ sự hiểu biết của Đức Chúa Trời với sự khôn ngoan và truy cập thông của con người (Gia 3:10-12).

Cuối cùng, hướng dẫn là các Cơ đốc nhân được cải đạo từ người Do Thái không được nói xấu nhau (Gia-cơ 4:11), và, bằng hình ảnh (giàu có), hãy ám chỉ những người Do Thái đã giết Chúa Giê-su Christ.

Thư tín được kết thúc bằng cách đề cập đến chủ đề ban đầu: sự kiên trì (Gia 5:11), khuyến khích các tín hữu kiên nhẫn trong đau khổ.

Những quan niệm sai lầm chính và điểm giải

1. Hiểu rằng Tiago quan tâm đến các vấn đề như công bằng xã hội, phân phối thu nhập, các hoạt động từ thiện, v.v.;
2. Việc quy trách nặng nề những người 'giàu có' là những người tích lũy tài sản như một sự quy trách đối với những người nắm giữ của cải vật chất là không quan sát thấy thuật ngữ 'giàu có' là một từ chệch áp dụng cho người Do Thái;
3. Hãy hiểu rằng bức thư của Gia-cơ đối nghịch với sự dạy dỗ của sứ đồ Phao-lô, người trình bày sự cứu rỗi bởi đức tin nơi Chúa Giê-xu Christ. Trên thực tế, Gia-cơ cho thấy rằng tin vào Đức Chúa Trời không phải là điều Đức Chúa Trời đòi hỏi để được cứu rỗi, nhưng đúng hơn, tin rằng Đức Chúa Jê-sus là Đấng Christ, công việc của đức tin;
4. Hiểu rằng hành động tốt là cần thiết để xác thực những người có đức tin chân chính. Ai có đức tin nơi Đấng Christ theo lời Kinh Thánh, thì có đức tin chân chính, vì đây là công việc Đức Chúa Trời đòi hỏi;
5. Nhầm lẫn việc tốt với trái mà cây được xác định.